

Тақриз

ба автореферати диссертатсияи Бердиёрова Гулбарг Ибодуллоевна дар мавзун “Муқоламаи фарҳангҳо ва нақши он дар таҳаввули низоми иҷтимоӣ-фарҳангии ҷомеаи Тоҷикистон” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯйи ихтисоси 09.00.11-фалсафаи иҷтимоӣ

Ҳақиқатан, дар солҳои охир таваҷҷуҳи файласуфон, ҷомеашиносон, фарҳангшиносон ба омузиши моҳияти равандҳои муосири ҳамкории фарҳангӣ батадриҷ афзудааст. Муаллифи кори диссертационии “Муқоламаи фарҳангҳо ва нақши он дар таҳаввули низоми иҷтимоӣ-фарҳангии ҷомеаи Тоҷикистон” Г.И.Бердиёрова дар иртибот ба ин масъала мавзуи таҳқиқотии ҳудро интиҳоб намуда, аҳамияти илмӣ, назариявӣ ва амалии он, аз ҷумла зарурати таҳлили амики муқоламаи фарҳангҳоро, ки дар тули таърихи инқишифи инсоният ташаккул ёфтааст, муайян кардааст.

Муҳим ва саривакти будани таҳқиқи мавзуи мазкур ҳамчунин ба зарурати бознигарии бâъзе ҷанбаҳои методологияи пажӯҳиши фарҳанг ва муқоламаи фарҳангҳо, ҳудшиносии миллӣ, шарҳу тавзехи мағҳумҳои қалидии мавзуз: “фарҳанг” ва “тамаддун”, “муқоламаи фарҳангҳо” ҳамчун категорияҳои фалсафаи иҷтимоӣ, ки тамоили рушди хаёти маънавии ҷомеа ва симои руҳиву равонии шаҳсро дар ҷомеаи муосир инъикос менамоянд, вобаста мебошад.

Таҳлил ва баррасии қисмати дараҷаи омузиши мавзӯъ нишон медиҳад, ки диссертант барои таҳияи кори таҳқиқотӣ аз сарҷашмаҳои асл, асарҳои илмӣ-тадқиқотии муҳакқиқони ватанию ҳориҷӣ ба таври зарурӣ истифода бурдааст. Ин аз он гувоҳӣ медиҳад, ки доираи фаҳмиши диссертант нисбати ҷанбаҳои муҳталифи илмии мавзӯъ васеъ буда, маълумоти кофиро оид ба фарҳанг ва роҳҳои вусъати таъсири он ба ҳудшиносии миллӣ дар ҷомеаи муосири Тоҷикистон доро мебошад.

Навғонии илмии таҳқиқот асоснок намудани асосҳои илмӣ-методологии масъалан муқоламаи фарҳангҳо, нақш ва ҷойгоҳи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар тавсее ва таҳқими он ба ҳисоб рафта, дар ин замини ба таври мушаҳҳас дар ҷунун натиҷаҳои инъикос ёфтааст: таҳлили генезиси гуфтугуи фарҳангҳо дар доираи анъанаҳои иҷтимоӣ-фалсафӣ ба иҷро расида, нишон дода шудааст, ки дар фалсафаи иҷтимоӣ дарки табиати шаклҳои муқоламаи фарҳангӣ ва контекстҳои муқолама дар ташаккули шуури иҷтимоӣ-фарҳангӣ чӣ гуна тағиیر ёфтаанд; рушди хаёти муосири иҷтимоӣ-фарҳангӣ дар контексти ҷаҳонишавӣ тавассути диалектикаи глобалий ва маҳаллий, дифференциалий ва интегралӣ, конунӣ ва маргиналий пешниҳод карда мешавад; нишон дода шудааст, ки муқолама роҳи баркароршавии ваҳдати маънавӣ дар сатҳи байнишахсӣ ва фарҳангӣ мебошад ва дар шароити ҷаҳонишавӣ муқоламаи фарҳангҳо омили пешбарандан хифзи якпорҷагии фазои фарҳангӣ мебошад; асоснок карда шудааст, ки дар ташаккул ва тавсееи гуфтугуи тамаддунҳо ба сифати сарҷашмаи назариявӣ ва амалӣ осори насирию назмӣ ва

фалсафни тамоили ахлоқӣ ва инсоншиносӣ доштаи мутафаккирони тоҷику форс оид ба пайдоиши олам, низоми коинот, ҳикмати давлатдорӣ ва оиладорӣ хизмат карданд; мукаррар шудааст, ки дар шароити рафъи буҳрони маънавиёт ва ҳифзи якпорчагии фарҳангии чомеаи Тоҷикистон муколама шакли созандай муносибатҳои байнифарҳанги ҳалқҳои мӯкими он ва роҳи беҳтарини ҳаллу фасти мушкилоти иҷтимоии онҳо мебошад ва асоснок карда шудааст, ки дар давраи истиқтолият асоси давлатдории миллии тоҷиконро низоми дунявият, арзишҳои ахлоқӣ ва ҳукукии умумиинсонӣ ташкил медиҳанд. Ифротгарӣ, ки дар заминаи низоъҳои динию мазҳабӣ ва миллӣ пайдо шуда, идеологияи онҳо раванди барҳурди тамаддунҳоро метезонад, ба ҳастии инсоният ҳатар дорад.

Диссертант, зимни таҳқиқ ва таҳлили масъалати мазкур методҳои таҳқиқотии фалсафӣ ва мантиқии маърифат, аз ҷумла, методи таҳқиқотии таъриҳӣ, фалсафӣ-мукоисавӣ, мантиқӣ-таҳлилий, герменевтикий, низомнокӣ, муносибати байнифаний, ки бо соҳаи фалсафаи иҷтимоӣ иртибот дорад ва гайрааст.

Автореферат ва маводи интишоркардаи диссертант мазмун ва мундариҷан диссертатсияро ба пуррагӣ ифода мекунанд.

Дар баробари натиҷаҳои бозътимод ва дастовардҳои арзишманӣ дар бâъзе саҳифаҳои варианти тоҷикии автореферат такори як андеша ва ҳатоиҳои техники ҷой доранд.

Ниҳоят, эроди зикршуда моҳияти илмии диссертатсияро қоҳиш намедиҳад. Диссертатсияи Бердиёрова Гулбарг Ибодуллоевна дар мавзуи “Муқоламаи фарҳангҳо ва накши он дар таҳаввули низоми иҷтимоӣ-фарҳангии чомеаи Тоҷикистон” барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯи ихтисоси 09.00.11-фалсафаи иҷтимоӣ ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгу буда, муаллифи он сазовори дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои фалсафа аз рӯи ихтисоси 09.00.11 - фалсафаи иҷтимоӣ мебошад.

Номзади илмҳои фалсафа и. в дотсенти
кафедраи фанҳои чомеашиносӣ ба
ДТТ ба номи М.С. Осими

Курбоншоев И. Ч.

|Имзои н.и.фалсафа дотсент Курбоншоевро
таасиқ мекунад мудири шуъбаи кадрҳо
ва корҳои маҳсуси ДТТ ба номи М.С. Осими

Шарипова Д

